

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02444/2019-ERU

V Ostravě dne 14. srpna 2019

Č. j. 02444-9/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-02444/2019-ERU zahájeném 14. června 2019 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve smyslu ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), s obviněným z přestupku, podnikající fyzickou osobou - [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, podnikající fyzická osoba** [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 19. srpna 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci [REDAKCE] na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.
- II.** Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona, se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 97 000 Kč** (slovy: devadesát sedm tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25219.
- III.** Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a ust. § 79 odst. 5 správního řádu, ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto

rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25219.

- IV. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se **nárok na náhradu škody** v částce vyčíslené ve výši 31 151,28 Kč poškozenému společnosti **GasNet, s.r.o.**, se sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 272 95 567 (dále jen „poškozený“), zastoupená [REDAKCE], advokátem, se sídlem [REDAKCE], **nepřiznává** a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- V. Podle ust. § 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému **nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení**.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 14. června 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ či „správní orgán“) doručením oznámení o zahájení řízení č. j. 02444-6/2019-ERU ze dne 13. června 2019 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 19. srpna 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci [REDAKCE] na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 (dále též „plynárenské zařízení“ či „středotlaký plynovod“), a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

Správní řízení bylo zahájeno na základě spisu zaslaného Policií České republiky Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, Územním odborem a obvodním oddělením Jihlava (dále také „Policie ČR“), sp. zn. [REDAKCE].

II. Průběh správního řízení

Dne 19. února 2019 byl do správního spisu vložen spis Policie ČR sp. zn. [REDAKCE].

Dne 21. května 2019 zaslal správní orgán v souladu s ust. 70 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Výzvu zástupci poškozeného, č. j. 02444-3/2019-ERU z téhož dne, v níž žádal o sdělení, zda již byla poškozenému uhrazena škoda, vzniklá v souvislosti se skutkem popsáním ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Dne 21. května 2019 byl do správního spisu Záznamem o vložení do spisu č. j. 02444-4/2019-ERU založen ze spisu sp. zn. 10196/2018-ERU přípis účastníka řízení nazvaný „Poskytnutí podkladů a informací“.

Dne 4. června 2019 obdržel správní orgán sdělení od zástupce poškozeného, že škoda ve výši 31 151,28 Kč doposud nebyla účastníkem řízení uhrazena a dále sdělil,

že se poškozený se svým nárokem na náhradu škody připojuje do správního řízení o přestupku. Škoda sestává z následujících položek:

- náklady na opravu poškozeného plynárenského zařízení ve výši 28 193,39 Kč,
- cena uniklého zemního plynu ve výši 2 957,89 Kč.

Dne 13. června 2019 zaslal Úřad účastníkovi řízení Oznámení o zahájení správního řízení ze stejného dne, č. j. 02444-6/2019-ERU, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 14. června 2019. Účastník řízení byl též v souladu s ust. § 80 odst. 2 poučen o tom, že může požádat o nařízení ústního jednání.

Dne 12. července 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, doložit majetkové poměry, č. j. 02444-7/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 16. července 2019. Správní orgán účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry, a to do 10 kalendářních dnů ode dne doručení přípisu.

Účastník řízení se v řízení nevyjádřil.

Dne 12. července 2019 zaslal správní orgán poškozenému prostřednictvím jeho zástupce přípis, č. j. 02444-8/2019-ERU, kterým ho vyrozuměl o zahájení správního řízení s účastníkem řízení a zároveň ho poučil v souladu s ust. § 80 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, o možnosti požádat o nařízení ústního jednání. Přípis byl zástupci poškozeného doručen dne 15. července 2019.

Poškozený již žádné další vyjádření správnímu orgánu nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou zakotvenou v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Zemní práce v souvislosti se zhotovením vodovodní přípojky prováděl účastník řízení na základě smlouvy uzavřené s [REDAKCE], což účastník řízení uvedl při podání vysvětlení Policii ČR dne 18. září 2018, o čemž byl sepsán Úřední záznam o podání vysvětlení č. j. [REDAKCE]. Účastník řízení dále uvedl, že měl k dispozici výkresy sítí. Účastník řízení nečekal plastovou trubku plynárenského zařízení v hloubce, ve které byla. Trubku propíchl lžící bagru. Páska byla položena přímo na trubce, přičemž má být 40 cm nad trubkou.

Z podání vysvětlení učiněného panem [REDAKCE] u Policie ČR dne 18. ledna 2019 do Úředního záznamu č. j. [REDAKCE], správní orgán zjistil, že pan [REDAKCE] synovi [REDAKCE] pomáhá se stavbou rodinného domu v obci [REDAKCE]. Veškeré věci zařizuje on, syn bydlí v [REDAKCE] a na místo jezdí jen zřídka. Pana [REDAKCE] oslovil proto, neboť mu jmenovaný prováděl zemní práce na jeho domě. Pana

██████████ požádal o vykopání přípojky na vodu a její napojení na hlavní řad. O tom, že v místě kopání vede hlavní rozvod plynu, pan ██████████ věděl. Vytyčení domu dělal projektant. Ten však nedělal vytyčení přípojek.

Z Úředního záznamu ze dne 29. prosince 2018, č. j. ██████████ správní orgán zjistil, že inspektor prap. ██████████ telefonicky hovořil s ██████████, který uvedl, že stavbu domu v ██████████ má na starosti jeho otec, který vše zařizuje.

Z Protokolu o ohledání místa činu Policií ČR ze dne 30. října 2018 ██████████ správní orgán zjistil, že místem ohledání dne 19. srpna 2018 je volně přístupné místo vedle pozemní komunikace nacházející se před rodinným domem č. ████ v obci ██████████. Předmětem ohledání je výkop o šířce 1 metru, který je 1,6 metru dlouhý a 1 metr hluboký. V hloubce 1 metr se nachází z části obnažená plastová trubka o průměru 90 mm. Tato je v horní části poškozená, kde je kus plastu vyštípnutý. Nad trubkou se ve vzdálenosti 15 cm nachází ve stěně z části vyčnívající žlutá igelitová folie o šířce 20 cm. Malá část této pásky se nachází ve výkopu.

Z fotodokumentace místa poškození plynárenského zařízení správní orgán zjistil, že plynárenské zařízení se nacházelo v kamenitém terénu, na fotografiích není vidět pískový obsyp kolem plynárenského zařízení ani žlutá bezpečnostní folie.

Dne 25. června 2018 vydal správce plynárenského zařízení na základě žádosti ██████████ (stavebník) ve věci „STL plynovodní přípojka a odběrné plynové zařízení (OPZ) pro novostavbu RD na parc. č. ██████████ k. ú. ██████████ ke stavbě stanovisko o existenci sítě plynárenského zařízení zn. ██████████, s platností 24 měsíců ode dne vydání, společně s Detailním zákresem plynárenského zařízení do mapových podkladů a ověřenou přílohou žadatele. V bodě 6 podmínek stanoviska je uvedeno, že při stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení nebude použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí.

Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nebylo provedeno.

Dne 19. srpna 2018 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci ██████████ na pozemku parcelní číslo ██████████ při strojním provádění zemních prací souvisejících se stavbou k poškození plynárenského zařízení.

V rámci vyjádření ze dne 26. února 2019 nazvaného „Poskytnutí podkladů a informací“ účastník řízení Úřadu sdělil, že v srpnu 2018 z důvodu nadměrného sucha a kamenitého podloží nešlo výkopové práce provádět ručně, proto byl použit pásový otočný bagr zn. Komatsu 3,8 t. Plynárenské zařízení nebylo obsypáno pískem, ale hlínou. Ochranná páska byla uložena přímo na plynárenském zařízení.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 413 m³ plynu do ovzduší za dobu 12 minut a k přerušení dodávky plynu 85 konečným zákazníkům kategorie maloodběratelé a domácnosti v délce trvání 6 hodin, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného číslo hlášení v SAP ESM:

ze dne 19. srpna 2018 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. ze dne 20. srpna 2018.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu nebyly účastníkem řízení uhrazeny.

IV. Právní hodnocení

IV. I Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky v původním znění“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován dvakrát a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2019.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění).

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci

správného řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

IV. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku. V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení a projektovou dokumentaci, z nichž bylo zřejmé, že v místě provádění zemních prací vede středotlaký plynovod. Jeho přesné uložení nebylo v terénu zřejmé. Účastník řízení pochybil, když nepožádal stavebníka, aby nechal provést před zahájením provádění zemních prací přesné vytyčení plynárenského zařízení v terénu ani si vytyčení sám nenechal před zahájením prací provést. Účastník řízení tak na sebe vzal odpovědnost za případné poškození plynárenského zařízení.

IV. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správného řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení většího energetického významu (středotlaký plynovod). V důsledku poškození tohoto zařízení došlo k úniku 413 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 85 konečným zákazníkům (kategorie maloodběratel a domácnost) po dobu 6 hodin. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze však shledat vyšší než nepatrnou společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a též spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

IV. V. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správného řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění. S ohledem na skutečnost, že účastník řízení ačkoliv věděl, že zemní práce provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení, použil k provádění těchto prací strojního mechanismu, ačkoliv neznal přesné místo a hloubku uložení plynárenského zařízení, správní orgán činí závěr, že účastník

řízení při své činnosti nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Účastník řízení totiž jednal v rozporu s bodem 6 podmínek správce plynárenského zařízení uvedených v jeho stanovisku k provádění zemních prací, tj. nepoužívat nevhodného nářadí a zeminu těžit pouze ručně. Pokud účastník řízení nemohl vzhledem k povětrnostním podmínkám, kamenitému terénu použít ručního nářadí k vykopání sond za účelem přesného určení uložení plynárenského zařízení, měl počkat na zlepšení povětrnostních podmínek. Skutečnosti, že plynárenské zařízení nebylo správně opatřeno výstražnou folií, obsypáno pískem, účastníka řízení nezavazují odpovědnosti za přestupek, správní orgán však k těmto skutečnostem přihlédl při rozhodování o výši pokuty v části „V. Uložení správního trestu“ rozhodnutí.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena věci, kterou účastník řízení ke spáchání přestupku užil (bagr značky KOMATSU 3,8t) je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí, nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku; ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Účastníkem řízení byl poškozen středotlaký plynovod, tedy z hlediska energetického zařízení většího významu. V důsledku poškození tohoto plynárenského zařízení došlo k úniku 413 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 85 konečným zákazníkům po dobu 6 hodin. Následky poškození plynárenského zařízení tedy byly značného rozsahu. Obě tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Skutečnost, že účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl bez provedení vytyčení plynárenského zařízení v terénu a skutečnost, že zemní práce byly prováděny zemním strojem, správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Skutečnost, že účastník řízení dosud neuhradil správci plynárenského zařízení škodu vzniklou poškozením plynárenského zařízení správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost.

Při stanovení výše pokuty zohlednil správní orgán také zásadu gradace příčinné souvislosti, tj. posoudil existenci různých příčin vedoucích ke škodlivému následku. V rámci této úvahy přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že středotlaký plynovod nebyl uložen v pískovém obsypu a řádně opatřen bezpečnostní fólií, středotlaký plynovod se nacházel v kamenitém terénu. Všechny tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako polehčující okolnosti.

Jako polehčující okolnost správní orgán hodnotil skutečnost, že účastník řízení dosud nebyl evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2018, sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty,

Náhrada škody-poplatek OTE	1,00 JV	9,09 / 1	9,09
Náhrady škody-poškození PZ- ██████████	1,00 JV	28 193,39 / 1	28 193,39
Konečná částka (Brutto) v CZK			31 151,28

Ze shromážděných podkladů v rámci toho správního řízení nevyplývá, z jakého titulu poškozený v řízení požaduje část nároku na náhradu škody označenou jako náhrada škody - distribuce a poplatek operátorovi trhu s elektřinou. Poškozený neuvedl žádnou skutečnost, z níž by správní orgán mohl dovodit, zda se jedná o škodu vzniklou v přímé souvislosti s poškozením plynárenského zařízení v důsledku jednání účastníka řízení, či naopak ušlý zisk, kdy poškozený ať již z důvodu odstavení poškozeného plynárenského zařízení, nebo z důvodu úniku odpovídajícího množství plynu nemohl v uvedeném rozsahu realizovat svou podnikatelskou činnost.

Ze shromážděných podkladů v rámci toho správního řízení, dále není zřejmé, jakým způsobem poškozený dospěl k výši celkových nákladů na opravu poškozeného plynárenského zařízení ve výši 28 193,39 Kč.

Ze všech výše uvedených důvodů proto správní orgán nepovažuje škodu ve výši 31 151,28 Kč uplatněnou poškozeným za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci sankčního řízení. Pro její přesné stanovení by si tak správní orgán musel opatřovat další podklady a provádět složité dokazování, nebo dokonce oprávněnost a způsob kalkulace jednotlivých dílčích položek, z nichž se skládá nárok poškozeného, ověřovat odborným vyjádřením nebo znaleckým posudkem, což by vedlo k průtahům v řízení a bylo tak porušeno právo účastníka řízení na projednání jeho věci v přiměřené lhůtě, které mu s ohledem na trestní povahu řízení o přestupku nepochybně přísluší, stejně jako všechny další záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu (viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, č. j. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67 i nálezy Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02 a nálezy Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 82/07 - 1).

Z ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěna, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřiznává a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovaly škodu, která zatím spolehlivě zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L., Vetešník P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) má ve vztahu k meritornímu v rámci řízení o přestupku, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorickou povahu, a procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a případném trestu. Toliko občanskoprávní řízení je řízením bezvýjimečně zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody

na řízení ve věcech občanskoprávních nepředstavuje odepření spravedlnosti, ale ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

Správní orgán proto o nároku poškozeného na náhradu škody ve výši 31 151,28 Kč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí a odkázal jej na soud.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Výrokem V. tohoto rozhodnutí bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, že se poškozenému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. Poškozený byl s nárokem na náhradu škody odkázán na soud, což znamená, že v řízení se svým nárokem nebyl úspěšný a proto mu náhrada nákladů nebyla přiznána.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Milada Sládečková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava

Obdrží:

- účastník řízení
- poškozený prostřednictvím svého zástupce [REDACTED], advokáta